

Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer!

(psalm 66)

Aanstaande zondag heeft de prachtige naam: Zondag juicht!. De naam is ontleend aan de intochtspsalmsalm 66.

Zonet liep ik even een rondje door de tuin. Allerlei bloemen laten hun mooiste kleuren zien: anemoontjes, irissen, tulpen en akelei. De bomen die twee weken geleden nog kaal waren, staan nu in het prachtige tere lichtgroene blad van het voorjaar. Wat kan ik genieten van de zon op al die prachtige kleuren en geuren. 's Ochtends nog voor de wekker gaat, hoor ik al de vogels fluiten. Een mooier ochtendconcert bestaat er niet. De lente is zonder twijfel mijn favoriete seizoen. Ik vermoed dat het voor meer mensen zal gelden.

Toen kwamen ook die woorden van psalm 66 bij me boven. Inderdaad lijkt het alsof heel de aarde een groot loflied zingt voor God. Inderdaad lijkt het alsof heel de schepping juicht voor haar Schepper!

Soms dringt zich de dankbaarheid voor onze mooie aarde aan mij op. Dan geniet ik volop van al dat moois, en dat kan ook gewoon in de tuin, of bij de planten op de vensterbank. Daar hoef ik geen vlieggreizen voor te ondernemen.

Het uitbundige voorjaar lijkt in schril contrast te staan met de sobere en zorgelijke sfeer bij de mensen in huis. We zitten thuis waar de dagen vaak saaier zijn dan anders, eenzamer dan anders, beperkter en grijzer. Iemand zei vorige week tegen me: en de lente weet van niks!
Het troost mij om de bloemetjes en de vlindertjes te zien.
Het leven gaat door. Er is iets, iemand, groter dan welk virus ook.
Nee, mijn hoofd staat lang niet altijd naar jubelen en juichen.
Maar soms... soms kan ik wel meedoen met heel de aarde:
Want heel de aarde moet Hem wel prijzen!

Joke Kolkman